

DIAGNOSTIKA NEFORMÁLNÍ/ MIKRODIAGNOSTIKA	Průběžné diagnostikování: vědomostí, dovedností, názorů, představ, postojů, přesvědčení, disciplíny, psychomotorických dovedností, postavení žáka v kolektivu ad.
DIAGNOSTIKA FORMÁLNÍ	jasně ohraničená diagnostická situace v určitých etapách vyučování. Existuje o ní zápis, záznam, používá specifické metody.
FORMATIVNÍ DIAGNOSTIKA	pomáhá učiteli při volbě nástrojů k rozvoji žáka. Slouží učiteli jako zpětná vazba o jeho práci.
SUMATIVNÍ DIAGNOSTIKA	Jejím cílem je zjistit dosaženou úroveň žáka za určité období (zpravidla na konci určité etapy vyučování). Sumarizuje informace o žákovi. Formálně se zpravidla vyjadřuje známkou, body.
NORMATIVNÍ DIAGNOSTIKA	Výsledek jedince je srovnáván s výsledky reprezentativního vzorku populace ve stejné zkoušce. Srovnání mezi vrstevníky.

DIFERENCIÁLNÍ DIAGNOSTIKA	Slouží k rozlišení obtíží, které mohou mít stejné projevy, ale různé příčiny.
KRITERIÁLNÍ DIAGNOSTIKA	Jde o srovnání s vnějšími měřítky, s objektivně vymezenými úkoly (zvládá psaní i/y ap.
INDIVIDUALIZOVANÁ DIAGNOSTIKA	Srovnávání dítěte pouze ve vztahu k sobě samému, bez porovnávání s vrstevníky.